

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek
in soboto ob 4. uri popoldne ter štane po pošti
prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
1/2 10
1/4 5

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob no-
vam letu „Kazipot po Goriškem in Gradškem“, in
„Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva
krat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne
zvez“.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici
št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabrčček
Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo
Oglasi in poslanice se računajo po Petič-vrstah če
tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsake
vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. —
Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst.
Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12
popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
praznikih od 9. do 12. popoldne. Upravnistvo se na-
haja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.
Naročnino in oglase je plačati loco Gorica
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak
petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.
„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v
naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolsk.
ul., Jellersitz v Nunki ul., Ter. Leban na tekalšču Joi
Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po-
kopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovašek
v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič
na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabrčček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Deželne podpore, ki zapadejo konec leta 1908.

V „Soči“ 8. t. m. smo povedali, da
deželni odbor ni izplačal za 373.596 K že
dovoljenih deželnih podpor za kmetijstvo, vi-
nogradne, ceste, vodovode itd.

Zdaj pa čujte, ljudje božji, katere pod-
pore za slovenski del dežele so že zapadle
ali zapadejo konec l. 1908. (torej letos), tako
da jih deželni odbor niti ne sme
več izplačati. S tem oškodovane stranke
morajo potem zopet prositi deželni zbor,
da na novo potrdi že dovoljene podpore.

Kolikar smo mogli poizvedeti, so tako
zapadle podpore naslednje:

Za obnovo vinogradov . . . K 50.487
Vinarsko društvo, Dornberg . . . 150
Gospodarsko društvo, Kobarid . . 300
Za zboljšanje planin (na predlog posl.
Lapanja) 3.000
Za zboljšanje kraških travnikov . . 5.000

Za vodovode in vodnjake:

Občini Šmarje za odd. Lisjaki . . K 2.000
„ Kožbana 2.800
„ Dolenje za Lože 400
„ Ajba 3.500
„ Gabrovica na Krasu 2.500
„ Ročinj 300
„ Idrsko 250
„ Tomaj 2.000
„ St. Ferjan 1.000
„ Naklo 250
„ Šmarje 200
„ Štanjel 5.000
„ Šmarje za vas Gorjani 1.300
„ Sežana 10.000
„ Volče 800
Za načrt kraškega vodovoda . . . 700

Za ceste:

Cestni odbor goriška okolica . . K 5.000
(za to nismo gotovi, ali že zapade).
Cestni odbor Komen K 6.000
Občini Ročinj za Doblar 750

Občini Anhovo za c. Golobrd-Za-
potok K 400
„ Komen za Preserje 200
„ Ponikve za Tušno-Bača . . . 1.000
„ Vipolže-Kopriva 10.000
„ Kožbana:
za cesto na Cerovo 3.500
„ Petercel-Mulinut 4.500
„ Mernik-Breg 1.000
Občini Biljana 1.500
„ Drežnica 250
Cestnemu odboru Komen za vijadukt
čez železnico 3.200
Občini Kojško 600
„ Renče za cesto na Kras . . . 2.500
„ Ročinj za cesto na Kambreško . 917
„ za cesto do mostu v
Ajbi 1.000
„ Ponikve za c. v Logaršče . . 500
„ Ležeče 1.200
„ Biljana za c. na Križ 1.000
Cestni odbor Tolmin 1.200
„ Kobarid, za most čez
Sočo 50.000
Cestni odbor Bovec 500
Občini Kožbana za most 900
„ Renče za m. čez Oševjak . . 500
„ „ „ „ Vičiče 600
„ Pogora, za obr. dela 4.000
Za obr. dela ob Branici 2.000
Za hudournik Renč 8.400
„ Šijak 8.000
Vse te dovoljene podpore torej že za-
padejo s koncem tega leta. Prizadete stranke
naj torej podvzajo, da se oglašajo pri dežel-
nem odboru ter zahtevajo izplačilo teh podpor!
Pripominjamo, da je Furlanija prejela
skoro vse podpore, le nekaj takih ne, za ka-
tere se je potezal dr. Faidutti. — Kaj to
pomeni, je jasno.
S takimi podporami se je šopiril dr.
Gregorčič pred deželnozbornimi volitvami.
Ali: „obljubi in dati — je preveč!“ Zdaj
naj vidijo mnogi deželani, kako grdo so bili
sleparjeni. Ali bodo v kljub temu še verjeli
— dr. Antonu Gregorčiču in njegovim poma-
gačem? Kdo vé?!

Tabor pri Šempasu 18. oktobra 1868.

(Konec).

Postave so tedaj precej dobre, ali —
izpolnjujejo se ne. (Čemu pa so?) Kdo je
tega kriv? Pred vsem tisti, ki imajo postave
izpeljevati, pa jih ne. Potem naša poprejšnja
sužnost, saj ziniti nismo smeli, in pomanj-
kanje narodnih šol. A zdaj smo, odkritosrčno
rečem, tudi mi Slovenci sami tega krivi.
(Res je!) V dokaz prašam, ali so vsi naši
župani? niso. Še zdaj nočejo nekteri po slo-
vensko uradovati, (takih ne bomo več
volili) in skrbijo ne, da bi dobili pisarja,
ki zna slovenski.

Ali smo stopivši v uradnije tirjali, ali
saj prosili, naj se zapisalci po slovensko
pišejo, da se vsak prepriča, da je vse tako
pisano, kakor je govoril? Nismo.

Ali smo tirjali od naših advokatov in
notarjev, naj slovensko pišejo vse tožbe,
prošnje in pogodbe, da jih vsak ume?
Bogme, nismo! In vendar plačujemo vsako
delo; kdor pa plača, sme tirjati, da se opra-
vek tako opravi, kakor želi (Resnica).

Od zdaj naprej mora vse to drugače
biti. (Mora biti.)

S postavo v eni roki, v drugi pa z
večno pravico, ki jo je Stvarnik podelil vsa-
kemu narodu, koga se bomo bali? (en glas:
ni hudiča ni berača; smeh). Tirjajmo
tedaj in tirjajmo neprenehoma (tirjajmo)
saj mora vsak svoboden narod sebi v korist
sam delati, in zgodi se, kakor želimo.

Nekteri pravijo sicer, da se ne more po
uradnijah slovensko pisati, ker ni naš jezik
za to dober. Tu pred vsem svetom trdim: To
je nesramna laž (laž je, laž). Kdor naš
jezik le malo pozna, mora pritrditi, da je lep
in bogat. Kdor ga pa ne pozna in se ga tudi
učiti noče, ta naj molči (res je, tak naj
molči), in naj ne sodi lepega našega jezika
po svoji nevednosti ali trmi. Drugi celo
trdijo, da Slovenci sami ne želijo, da bi se
po uradnijah slovensko pisarilo (Vsi že-
limo.) Glejte, tako nas črnijo naši nasprot-

niki. Osrnotite jih tedaj in potrdite tretji
predlog našega dnevnega reda s pristavkom
vred, da se ima začeti po uradnijah po slo-
vensko uradovati: brez odloga (Mora se;
brez odloga). — Mi čakamo od leta 1781.
tedaj že dolgo časa (Ne čemo več čakati).
Vse omenjene postave ne dovoljujejo nobe-
nega odloga, zakaj neki bi pa mi menj tirjali
od postav: potrdite tedaj celi predlog v
čas in slavo mile nam domovine. (Ho-
čemo ga).

Zbor je soglasno odobril stavljenjo
resolucije.

Četrto resolucijo o nameščenju sloven-
skih uradnikov je zagovarjal pokojni Viktor
Dolenec, privatni uradnik v Gorici, peto
pa — o poslovanju v škofijskih in sploh
cerkvenih uradih — dež. uradnik E. Klavžar,
in slednjič je mladi posestnik, poznejši župan
g. Jožef Živec iz Škopenja govoril o usta-
novitvi nekaterih slovenskih glavnih šol
na Goriškem s pridruženim podukom o
kmetijstvu.

Zbrana množica je pazno poslušala vse
govore in s svojimi mejklici jasno razodevala,
kako živo se zanima za stvar in kako dobro
razume izvajanja govornikov. Dr. Vošnjak se
je po končanem shodu jako laskavo izrazil o
razumnosti in zavednosti našega ljudstva.

Dr. Lavrič je sklenil zborovanje s temi
besedami:

„Kedar smo bili še na vseučiliščih, brali
smo o narodnih shodih na Angležkem, in ču-
dili smo se Angležem, jaz pa sem živo želel,
da bi saj enkrat videl kak Meeting ali tabor.
Videl sem ga, in na Slovenskem! Zagotavljam
Vas, da je ta najlepši dan mojega
življenja. (Živio). Radostno naznanjam
tedaj konec tabora, in navdušeno kličem:

Žive! Avstrija, žive! Slo-
venija in svoboda! (gromoviti:
živio!)

Dr. Tonkli je prečital došle telegrame
in dopise od Slovencev Savinske doline, dr.
Bleivisa in dr. Coste iz Ljubljane, od čital-
nic v Rojanu in Barkovljah, od „društva za
brambo narodnih pravic v Ljubljani“, od „slo-
vanske besede“ v Gradcu, od mariborske čit-
alnice, ljubljanskega Sokola, slovenskih viso-

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

== „Treh mušketirjev“. ==

Francoski spisal:

== ALEXANDRE DUMAS. ==

(Dalje.)

Karl ni odgovoril niti besedice, potlačil si je klo-
buk trdno na glavo ter se obrnil v drugo stran; ko
se je nato vratar oddaljil, je sedel kralj na naslo-
njač, ki je bil pripravljen nasproti predsedniku, ter
začel udarjati po škornju s šibico, ki jo je imel v
roki. —

Parry, ki ga je spremljal, se je postavil za nje-
gov hrbet.

D'Artagnan ni gledal vseh teh ceremonij, tem-
več Athosa, s čegar obraza je odsevalo vse razburje-
nje, katero je znal kralj zapoditi s svojega obraza,
ker se je znal premagovati. To vznemirjenje sicer tako
hladnega in mirnega Athosa je vzbujalo d'Artagnanu
strah. Sklonil se je k njegovemu ušesu ter mu zaše-
petal:

— Upam, da boste posnemali vzgled Nj. Veli-
čanstva ter da se ne boste dali nespametno umoriti v
tej kletki?

— Molčite, mu odvrne Athos.

— A, a! nadaljuje d'Artagnan, zdi se, da se ne-
česa bojijo, zakaj straže se podvojujejo; ko smo prišli,
so bile samo partizane tu, sedaj vidim tudi puške;

sedaj je dovolj za vse: partizane so namenjene slu-
šateljcem v parketu, puške pa nam.

— Trideset, štirideset, petdeset, sedemdeset mož,
pravi Porthos, preštevaje novo došlo stražo.

— Ej, Porthos, pravi Aramis, pozabili ste čast-
nika: a zdi se mi, da pač zasluži, da ga štejete!

— Da, res! pravi d'Artagnan ter ves prebledi
od jeze, zakaj spoznal je Mordaunta, ki je peljal z
golim mečem svoje mušketirje za kraljev hrbet, torej
ravno nasproti tribunam.

— Morda nas je spoznal? nadaljuje d'Artagnan;
v tem slučaju bi svetoval, da se prav na hitro izma-
žemo. Ne bi rad, da bi mi kdo usiljeval način, kako
naj umrjem, in umrl bi zelo rad tako, kakor bi sam
hotel. No, ustreliti se ne bi ravno rad dal v taki
kletki!

— Ne, pravi Aramis, ni nas videl. Samo kralja
vidi. Mordieu! s kakimi očmi ga gleda, nesramneži!
Kaj morda sovraži Nj. Veličanstvo ravno tako kakor
nas? —

— Pardieu! pravi Athos, mi smo mu ugrabili
samo mater, kralj pa mu je ugrabil ime in premoženje!

— Da, res je, pravi Aramis; toda posluš! pred-
sednik govori s kraljem.

In res, predsednik Bradshaw je ogovoril viso-
kega zatočenca, rekoč:

— Stuart, poslušajte imena svojih sodnikov in
obrnite se do tribunala, če imate kaj pripomniti.

Kralj obrne glavo v drugo stran, kakor da ne
veljajo te besede njemu.

Predsednik je čakal, in ker ni dobil odgovora, je
nastal za trenutek molk.

Izmed stotriinšestdesetih udov, ki so bili zazna-
movani na papirju, se jih je moglo odzvati samo tri-
inšedemdeset, zakaj drugi so izostali, bojé se tako
kompliciranega dejanja, kakor je bilo to.

— Prečitam imena, pravi Bradshaw, kakor da ne
bi zapazil, da manjkajo tri petine skupščine.

In začel je imenovati po vrsti navzoče in odsotne
člane. Navzoči so se odzivali s krepkim ali slabotnim
glasom, kakor so imeli več ali manj poguma, pove-
dati svoje mnenje. Ko je ponavljal predsednik imena
odsotnih, je nastal vselej kratek molk.

Prišlo je na vrsto tudi ime kolonela Fairfaxa, in
nastal je zopet oni kratki a svečani molk, ki je ozna-
čeval odsotnost članov, ki se niso hoteli osebno vdele-
žiti te sodbe:

— Kolonel Fairfax! ponovi Bradshaw.

— Fairfax? odgovori zasmehljivo neki glas, ki
se mu je poznalo po srebrnem zvoku, da je ženski;
Fairfax? je preveč pameten, da bi bil tul!

Z gromovitim smehom so bile sprejete te besede,
izgovorjene s tisto predrznostjo, ki jo zajemajo žen-
ske iz svoje lastne slabosti, ker jih ta varuje pred
vsako kaznijo.

— To je ženski glas! vsklikne Aramis. Ah, pri
moji veri, mnogo bi hotel dati, da bi bila ta ženska
mlada in lepa!

In pri teh besedah stopi na klop, da bi videl na
tribuno, odkoder je bil prišel ta glas.

— Pri moj! duši, dražestna je; pravi nato; po-
glejte jo no, d'Artagnan! Vsi jo gledajo, in v ljub
Bradshawemu pogledu ni prebledela!

(Dalje pride.)

košec v Gradcu po odborniku „Slovenije“ Rojicu, od občinarjev z Barke na Krasu in od Miroslava Vilharja in drugih domoljubov s Pivke.

Ko je za slovo še starosta, pokojni Matija Doljak, spregovoril nekoliko jedrnatih besed, zbralo se je na odru nad 50 pevcev solkanskih, tolminskih, kanalskih, razdrških, dornberskih, rihemberskih in drugih in zapeli so zbrano in ognjevit „Hej Slovani“, „Bivali Čehove“, „Ne vdajmo se!“ in „Naprej“, srečno izbrane pesmi, ki so še više zanetile plamen občnega navdušenja.

O mraku so se zapalili krasni umetni ognji v narodnih barvah in s prislovico: „Složimo se!“. Ob enem so se prižgali po vrhah na Krasu in ob Čavnu veliki krasovi, ki so s plamtečimi jeziki sporočali po deželi in tudi našim sodeželanom: „Danes praznujemo primorski Slovenci na šempaskem polju svoje narodno vstajenje!“

„Domovina“, katera je takrat izhajala v Gorici, je v svojem poročilu o šempaskem taboru ocenila pomen in veljavo tega ljudskega shoda tako-le: „Resolucije taborove, vse enoglasno sprejete, pojdejo po ustavni poti, kamor imajo iti. Naj se pa rešijo, kakor hočejo, vtis, ki ga je tabor v srcih in spominu deželnikov zapustil, je neizbrisljiv, in dogodek ta sam na sebi in zlasti po okoliščinah, katere so ga spremljale, ne gledé na sklepe, je tako važen in impozanten, da bo svoje moč v mnogih ozirih gotovo krepko in izdatno izkazoval. Slovenski narod na Goriškem je dokazal določno in sijajno, kakor še nikoli poprej, da je in da ve, da je in prisilil vlado, pa tudi najhujše nasprotnike svoje, da morajo vzeti na znanje to resnico, ter vsaj resno premisljevati zahtevanje Slovencev.“

Deželni zbor.

VII. seja.

Gregorčičovi zavezniki nadaljujejo obstrukcijo.

Sedma seja našega vedno slavnejšega deželnega zbora se je vršila v torek zvečer ob 5. uri. Navzoči so bili vsi poslanci. Tajnik dr. Pettarin je prečital zapisnik zadnje seje v obeh deželnih jezikih. K zapisniku se je oglasil poslanec Gabršček, rekoč: V zapisniku stoji, da se je poslanec Gabršček oglasil k besedi in hotel govoriti k pravilniku. To pa ni res! Poslanec Gabršček se je oglasil za besedo, da spregovori k dnevnemu redu in je vprašal g. predsednika, zakaj nam ni deželni odbor predložil poročila o računih za novo deželno norišnico. Dalje ni menil biti niti najmanj znan, da mi je g. predsednik odvzel besedo. Tega jaz nisem slišal in sem zato govoril dalje in sicer k dnevnemu redu in ne k „regolamento“. Prosim, da se ta zapisnik potrdi s temi mojimi opazkami. (Se zgodi.)

Predsedništvo naznanja vis. zboru, da c. kr. namestništvo je z dopisom 6. okt. naznanilo deželnemu odboru, da se je z najvišjo sankcijo potrdil sklep deželnega zbora glede kreditnega obinskega zavoda. Ta zakon bode v upravi deželnega hipoteknega zavoda. Istotako naznanja predsedništvo, da vsled naročila ministerstva za kmetijstvo, katero je za to pooblaščen vsled cesarske odredbe od 14. maja 1907., predloži načrt zakona glede varstva tičev, kateri so poljedelstvu v korist. Predsedništvo naznanja, da se bode upravljal ta državni zakonski načrt v smislu § 36. dež. reda.

Tajnik čita na to došle peticije in vloge. Po teh je prišlo na vrsto 6 nujnih predlogov poslancev Valentinisa, Bernardellija, Bombiga in Venierja. Posebno dolg je bil nujni predlog dr. Venierja glede boja proti pelagri. Vpletel je v ta predlog brošuro nekega A. Labadinija iz Milana. Brošura obsega 444 strani. Ko je začel tajnik čitati ta Venierjev „nujni predlog“, je deželni poslanec Gabršček protestiral proti temu, da se čitajo cele brošure, ker je to vendar v protislovju s pravilnikom, ki določa, da se ima nujne predloge le naznaniti ne pa tudi ob jednem motivirati. Deželni glavar je tu pozabil na svoj „regolamento“ ter je v protislovju z „regolamento“ katerega zna tako mojstersko zlorabljati proti njemu neljubim poslancem, rekel tajniku, naj čita naprej. Gabršček zastopniku vlade: Gospod vladni zastopnik, ali nimate še nobene nega dekreta, da bi nas poslali domov.

Tu pa je prišla galerija, ki je bila nabito polna, do besede. Tam navzoči Lah so kričali „Zitto“ (tiho), na kar je dr. Gregorin protestiral proti temu, da se galerija umešava v razpravo. Dr. Venier: To je reč deželnega glavarja. Dr. Gregorin: Apelim torej na deželnega glavarja, da napravi na galeriji mir in red. Gabršček: Kako naj napravi red, ko sam obstruira. Deželni glavar kliče Gabrščeka k redu! Dr. Franko: To, to je deželna norišnica! — Tajnik čita dalje. Dr. Franko proti Venierju: Ali je zložil to brošuro de Amicis. Gabršček: Ne, menda dr. Venier. Dr. Gregorin: Pater noli bo zaslužil lep denar s tiskanjem knjige, ki pride v zapisnik, uboga dežela pa plačaj! Venier in Pinavčig nekaj bevskata, na galeriji zakriči neki Lah zopet „Zitto“! Dr. Gregorin pozove zopet glavarja, naj opozori galerijo, da se nima vmešavati v razpravo. Gabršček: Saj je on dal poklicati galerijo, da pomaga obstruirati. Deželni glavar da Gabrščeku „ukor radi nedostojnega izraza“! Gabršček: Ta je pa res lepa. Deželni glavar kliče k redu mene, namesto da bi dal izprazniti galerijo. Ko čita deželni tajnik nekaj časa naprej, prosi posl. Gabršček, naj se konstatira, koliko strani obsega brošura. Galerija se je zopet oglasila. Lah kriči „Zitto“, Slovenci živio! Deželni glavar reče na to Gabrščeku, da on provocira galerijo na demonstracijo. Dr. Gregorin: Ni res. Vi, g. deželni glavar, ste oni, ki provocira demonstracijo galerije! — Čitanje se je nadaljevalo. Slišalo se je ime Rusija. Poslanec Gabršček: O tutti Russi o tutti rossi! Dr. Franko: Bravo Venier, saj je postal panslavist! Dr. Gregorin: Kje pa je Venier? Saj je predlagatelj nujnega predloga, kateri se čita. Gabršček: Šel je pit pivo. Dr. Franko zakliče na to: Dr. Venier je pravzaprav umaknil svoj nujni predlog, ker ga ni več v zbornici. Začel je čitati dr. Grusovin. Dr. Franko pravi dr. Grus. furlansko, naj čita samo zadnjo stran. Prišel je v dvorano dež. uradnik Gall. Gabršček: Nova pomoč v delu za narod! Ko se je utrudil Grusovin, je čital Gall. Med čitanjem se je čulo ime Lombrosa, slavnega psihiatra. Dr. Gregorin: Lombrosa bi bilo prav potreba v tej zbornici.

Posl. Faidutti je prišel med tem v zbornico, iz katere se je bil odstranil za hip. Lah na galeriji so ga začeli inzultirati ter obsipati s psovskami. Faidutti se je smehljaj. Gabršček: Škandal je to, da dopušča deželni glavar, da galerija inzultira poslance. Deželni glavar ga je zopet pozval k redu! Ker so poslanci „Slov. kluba“ odločno protestirali, je dal deželni glavar ukaz, naj se izprazni galerija. Galerija pa se ni hotela umakniti. Deželni sluga so skušali sprazniti galerijo, pa ni bilo moč. Pri jednih vratih ven, pri drugih noter. Strlo se je zopet nekaj šip. Gabršček: Razbite šipe bi moral plačati pravzaprav deželni glavar. Al. Štrekelj: Sedaj se vidi, koliko avtoritete ima dež. glavar v zbornici! Gregorin: Nobene! A. Štrekelj: Kdo pravzaprav ukazuje tukaj? Gregorin: Galerija. Galerija razsaja in razbija, ali se ne umakne. Seja je bila prekinjena za 5 minut. Al. Štrekelj: Pet minut je prešlo. Venier: Lahko počakamo še 10 minut. A. Štrekelj: Glavar mora biti mož-beseda. Gabršček: Mož je res, mož, ali beseda ne. Galerija je kričala naprej.

Dr. Bernardelli: Notorično je in to mi bodo priznali tudi gospodje poslanci nasprotni strani, da rabi vsaka oseba en kuščni meter zraka na uro. Tukaj v tej dvorani je okoli 200 oseb in mi smo že porabili ves zrak, ki ga potrebujemo. Če nadaljujemo še nekaj časa, se še vsi udušimo. Predlagam torej, da se seja prekine za nekoliko časa, da se dvorana prezrači. — Gregorin: Jaz se upiram temu predlogu, mi še lahko ostanemo, kdor pa hoče iti ven, naj gre. Deželni glavar je nato izjavil, da je seja prekinjena za pol ure. Dr. Gregorin: To je opet nov način obstrukcije od strani gosp. deželnega glavarja! Konstatiram, da gospod deželni glavar ni v stanu izprazniti galerije, zato pa je dal izprazniti zbornico. Na te besede je začela galerija zopet ropotati, tuliti in živčati. Ko se je dež. glavar dvignil, mu je zaklical posl. Gabršček: Pri srcu nam je prav hudo, ali nazaj vas več ne bo. — Do prekinjenja seje je bilo prečitanih od 444 strani še le 25. — Slišali so se klici: Evviva Pajer! Živio Gabršček! Abasso Gab-

šček! Abbasso Pajer! Abasso tutti! Andè in montagna! Pane e lavoro! Delati, delati, ne pa obstruirati itd. itd., dokler se niso vsi poslanci odstranili. Seja se je pretrgala ob 6³⁰. Ob 7¹⁵ se je vrnil deželni glavar v zbornico in z njim par poslancev. Čakal je še do 7. in pol, nakar je poslal tajnika, naj pozove poslance iz koridorja. Počasi se je nabralo v zbornici 15 poslancev z deželnim glavarjem vred, in sicer 7 poslancev „Slov. kluba“, 6 posl. laške ljudske stranke in dr. Marani. Od Gregorčičevega „kluba“ se ni vrnil v zbornico nikdo.

Deželni glavar je konstatiral nesklepčnost. — Upamo, da Pajerju ne bo več treba sklicati nove seje.

DOPISI.

Iz kobariškega okraja.

Iz Krna. — Jakč Tonavcov ima velik dirindaj, ker so naročili krnski fantje „Slovenski Narod“. Jakč pa pravi, da sam plača „Slovenca“, ako pustijo „Slov. Narod“. Pa nobena „žavba“ mu ne pomaga. Divjal je tudi okoli, da ustanovijo čitalnico, pa ko so mu povedali, da naročijo „Sočo“, je bil proti čitalnici. Krnski fantje so uvideli, kam pripelje Tonavcov Jakč ljudi, one, ki se mu pustijo voditi za nos. Silno je zvit sicer Jakč, pa krnski fantje, le poguni!

Iz goriške okolice.

Iz Prvačine. (Smrtna kosa). — Dne 9. t. m. ob 11. uri predpoldne je umrl v bolnišnici usmiljenih bratov v Gorici Alojzij Stanič, posestnik in podžupan v Prvačini. Pokojnik je ponesrečil 23. septembra t. l. ob čiščenju soda z živim apnom; sod je eksplodiral ter strašno ranil nesrečnega Staniča po prsni in obrazu. Peljali so ga v bolnišnico v Gorico, kjer so ga zdravili, ali bilo je vse zaman, kajti podlegel je velikim bolečinam. Vzel je slovo od sorodnikov in prijateljev, ki so ga obiskali, posebno ginljivo je bilo slovo od drage mu žene, katero je zapustil s 7 otroki vred. Pokojni Stanič je bil dober in čistan mož in zaveden naprednjak. Truplo so pripeljali iz Gorice v Prvačino, kjer je bil v nedeljo jako lep sprevod. Udeležili so se ga Sokoli, godba, pevci ter mnogobrojna množica. Naj potiva v miru, preostalim nase sožalje!

Dr. Gregorčič „našim agrarcem“.

Dolg uvodni članek je napraskal dr. Gregorčič v svoji „Gorici“ na naslov „naših agrarcev“ ter ukazal, postaviti ga s slavnostnimi črkami.

Zadnji njegov up so „naši agrarci“. Ti naj ga rešijo sedaj, ko je že do grla v vodi, ko je v nevarnosti, da se kmalu vtopi.

Leta 1900. mu je začela presti huda. S pomočjo Furlarov (katerim je pa malo hvala-ležen, ker sedaj obstruira v škodo tudi furlanskega ljudstva in se bori proti pravim zastopnikom furlanskega ljudstva v družbi laških liberalcev) je bil zlezal v državni zbor. Pajer mu je to omogočil. Pogoj pa je bil ta, da se mora zavezati, da pusti Pajerju prosto roko ter ga ne bo čisto nič oviral v njegovem delovanju. Zgodilo se je tako. Šest suhih let je zdrnilo volice in letos spomladi se je pela Gregorčiču posem sodbe. Le štiri ima za seboj v deželnem zboru; še od teh ima jeden odpasti. Britki časi! Umevno, da je premišljeval in napenjal svojo glavo, da bi dobil pot, po kateri bi mogel zlezti do nekake veljave ter se pokazati, češ, še smo tu, mi dr. Anton Gregorčič, še nas ni konec. Prav pošteno bi rad ukanil vsakega, kdor bi se mu dal, da bi le zlezal ven iz te mizerije, v katero ga je pahnila zadnja deželnozborska volitev. Zvezan je s Pajerjem kar naprej, ker je bila prvotna zveza že določena tako, da seže tudi v novi, sedanji deželni zbor, ako prideta oba zdrava in čila zopet v deželno hišo. Prišla sta, z njima tudi zveza. Ali glej! Zvezana sta, pa vendar ne veljata nič. Premalo jih je. Če bi jih bilo dosti, bi se dr. Gregorčič za druge poslance niti ne zmenil ne; ali ker jih je premalo, je vohal okoli poslancev laške ljudske stranke in celo okoli „naših agrarcev“. Pa ker poznajo Pajerčiča povsodi, ni opravil nič. Vidni so bili nameni; poštenjaki ne morejo slediti takim spletkam.

Gregorčič je pričel obstrukcijo, češ, z zvezami ni nič, pa naj vse vrag vzame z obstrukcijo. On je začel obstrukcijo. Glava mu je otemnela, sam ni vedel, kaj početi, in prišel je na dan z obstrukcijo. Morda je sanjal celo, da mu bodo ploskali po deželi vsaj pristaši slovenske klerikalne stranke. Pa nič! Kako razočaranje zanj! Pristaši slovenske klerikalne stranke ne odobravajo njegovega početja; nič ne ploskajo, marveč držijo roke trdno v žepih, duhovniki zmajajo z glavo, semtertje reče kdo, da se mu stidi taka politika. Gregorčič je ves iz sebe, obstruira pa le naprej; drugega ne ve delati.

Obstrukcija pa mu prinaša udarec za udarcem. Puntajo se pristaši, nikjer priznanja in odobravanja; slednjič je prišla nad njegovo grešno glavo obsodba nadškofa in kneza in po njej se je oglasil „Slovenec“, vrhno glasilo slovenske klerikalne stranke, ter potrdil obsodbo: da uganja breznačelno politiko na svojo roko, ker več kot načela mu je osebna politika; zveza z verskimi, narodnimi in gospodarskimi nasprotniki našega ljudstva rodi pohujšanje.... Gregorčič je obsojen tudi v zadnji instanci.

Gregorčič se jezi in peni, pa vedno le še upa in upa. Zadnji up njegov so — agrarci. Vse dolge uvodne klobase v „Gorici“ v torek kratek smisel je ta: 6 „agrarnih poslancev“ v „Slovenskem klubu“ (toliko jih je našel don Antonio) naj se priklopi lepo Gregorčiču, češ, to bo parlamentarna skupina, s katero morajo računati ostale stranke. Še zna računati don Antonio! V njegovem klubu je z njim vred 5 poslancev; iz „Slovenskega kluba“ bi rad dobil 6 „agrarcev“, nò, potem bi jih bilo 11. Gregorčiču se sanja noč in dan, kakšni lepi časi so prišli, ko načeljuje klub 11 članov. Tako zaspana mož od časa do časa, — potem se zave in bridko vzdihne: O h, ko bi bilo le res!

Napisal je dolg članek, v katerem milo vabi 6 „agrarnih poslancev“, naj za božjo voljo zapuste Gabrščeka ter prihitijo k njemu, ki je tako zapuščen. Zagotavlja jim uspešno delovanje deželnega zbora, pridiga jim o Kristusovem nauku in njegovi cerkvi in vsklika kako lepo bi bilo, če bi se zblížali ali celo združili.

Najprvo pa jim kaže, kako ulogo igrajo pod „Gabrščekomim jarmom“. Samo dva sta desetnika, vsi ostali pa šolarji z rokami na klopih. Če pa vstopijo k njemu, v njegovo armado, bosta „kaprola“ hitro povišana za „zugsführerja“, dva druga postaneta „kaprola“, in še kateri dobi šaržo „fajterja“. General bi ostal Gregorčič, „hauptman“ (iz Kepenika?) Berbuč, „oberleutnant“ Zega, „leutnant“ Kosmač, star „feldwebel“ pa bi ostal Klančič. He! Pridite vendar — kliče Gregorčič; pomagajte mi!

Zapuščajo ga pristaši, škof ga je obsojil — sedaj si je nataknil agrarsko kapo ter vabi poslance iz „Slovenskega kluba“, katere je ob volitvah psovala in zmerjala njegova „Gorica“, v svoj lepi klub.

Misli, da jih zvabi s tem, če prav pridno udriha po Gabrščeku. Karkoli zmore hudoba v Gregorčiču, vse je zisljal na Gabrščeka, vse svoje sovraštvo do njega je izlil v članek, vse sile je napel, da bi rabil kar najostrejšo besede — ali ve naj don Antonio, da se je trudil zaman.

V „Slovenskem klubu“ so združeni možje, ki hočejo delati za naše kmete. Ljudstvo, in sicer pošteno delati. Klub ima določeno delo in določen program, ki veže vse člane. V klubu vlada edinost, katero bi Gregorčič rad razbil. Pa se trudi z zaman.

Naj le piše, kar hoče, naj vabi, kakor hoče, vse zaman.

S takim banqueroutierjem, kakoršen je Gregorčič, se ne bo vezal nihče, kdor hoče delati za boljšo bodočnost goriških Slovencev.

Obsojen od pristašev lastne stranke, od vrhnega strankinega glasila in od nadškofa in kneza — se ponuja slovenskim „agrarnim poslancem“, da bi ga rešili iz zagate, v kateri ne more ne nazaj ne naprej, ne gor ne dol, v kateri le kriči in se zvija ter prosi nujne pomoči. Naj mu sestavi dr. Venier „nujni predlog“, da ga reši iz škripcev....

S takim političnim obsojencem se ne bo družil nihče. Za to ni nikdo poslan v deželni zbor od slovenske strani.

Zadnji up navadno ne pomaga nič. Tudi Gregorčič bo moral resignirano vsklikniti: „Moj up je šel po vodi“... in jadra naj za njim, da odjadra z našega političnega pozorišča.

Tabor,

določen za nedeljo 18. t. m. na Veliki Otavi, se ne more vršiti ta dan iz že znanih vzrokov. — Najbrže bo tabor

25. t. m. na istem prostoru.

Domače vesti.

Smrtna kosa. — Danes popoldne so zakopali v Gorici najstarejšega odvetnika v Avstriji; umrl je Pavel pl. Bizzaro v starosti 95 let. Odvetnik je bil od leta 1841., v Gorici je živel od leta 1847. Pokojnik ima za sluge za ustanovitev kopališča za otroke v Gradežu. Med raznimi njegovimi spisi je omenjati spise v prilog predelski železnici.

Gregorčič — obsojen. — Izšel je drugi članek z Goriškega v »Slovencu« proti Gregorčiču. Članek pravi: »da zveza slov. katoliških poslanev z laškimi liberalci je vredna obsodbe z narodnega, verskega in gospodarskega ozira. Zato jo Gregorčič taji. Dogodki v deželni zboru so pokazali tako zvezo. Potem podaja članek za zvezo dvoje dokazov. Prvič: Gregorčič je bil imenovan za podglavarja, katero imenovanje je bilo mogoče le, ker so je podpirali laški liberalci; imenovanje je sad dogovora, sad zveze med dr. Gregorčičem in laškimi liberalci. Drugič: Gregorčič je razpolagal kar z dvema odborniškoma mestoma, to je za laške klerikalce in za svoj klub. Kdo mu je dal možnost za to? Odgovor: Dogovor dr. Gregorčiča z laškimi liberalci, ki je očividni. — Gregorčič pa se je zvezal z laškimi liberalci, ker se je bal priti v opozicijo, ker je ni vaju in je tudi sam ne trpi. Prvi pogoj za uspešno delo opozicije je stik z ljudstvom in njega izobrazba, česar Gregorčič nikdar ni razumel in nikdar tudi ne bo. — Gregorčiča zapuščajo, ni rešitve več zanj; zapuščajo ga, kakor zapuščajo miši in podgane potapljačo se ladijo...

Umeščenje goriškega župana J. Bombiga se je vršilo včeraj popoldne. Zapisogelga je dvorni svetnik grof Attems, ki je imel tudi nagovor na župana, povdarja posebno važnost Gorice za zdravilišče, čestital mu je ter zagotovil pomoč vlade. Bombig je imel obsežen govor, v katerem je slavil lepoto Gorice, obljubljal, da se izvrše že tako znane potrebe v Gorici, seveda je rekel tudi, da bo varoval »laško« Gorico. Najeta žanžica je ploskala in kričala. — Slovencev seveda ni omenjal nič. Na govor se še povrnemo. — Po mestu so vihrale mestne zastave z mnogih hiš.

Zvečer je bila razsvetljava in bakljada. Najeta fakinaža je tulila po ulicah, balončki so bili lepo razvrščeni: belo, zeleno, rdeče, torej v laških barvah, kolesarji so letali okoli, okinčani v laških barvah, barabe pa so kričale in pele Slovence žaleče pesmi: Marameo, Lasse pur itd. Poleg tega pa so kričali korak za korakom: Abbasso i ščavi! Najbolj glasen je bil zloglasni Cej. Ta je kričal na vse grlo po mestu »abbasso i ščavi«, ali oko postave ni videlo in uho postave ni slišalo tega preračunjenega žaljenja Slovencev. Posebno so kričali »abbasso i ščavi« okoli sv. Antona, po Gosposki ulici, po Raštelu in Nunki ulici. **Ta pohod po mestu je bila nesramna proti Slovincem naperjena demonstracija.** Politična oblast je lahko vedela, kaj bo. Zakaj je torej dopustila vse to? To je tisti duh, ki nam je znan izza binkoštnih demonstracij. Slovenci se seveda čisto nič ne vznemirjamo radi tega, ker to vse preide s hudobnimi duhovi vred — mi pa bomo napredovali v Gorici. — Tisto tuljenje po ulicah in zmerjanje v varstvu britkih redarskih sabelj je znamenje propada laštva v Gorici. Tako tulijo tisti, ki so obsojeni na smrt. — Politična oblast naj jim le pomaga, dokler more. Le žalite nas, tim bolj je za nas!

Deželni zbor bo v kratkem odgovoren in razpuščen ali kar razpuščen. V sedanjosti sestavi se najbrže se snide več. Gotovo je to, da se Pajer ne vrne na svoje mesto.

„Gregorčičev dom.“ (Iz mesta.) Že več kot pred dobrim tednom — pred zadnjo soboto — sta g. urednik, priobčili v »Soči« moje vprašanje na »Gorico« glede »Gregorčičevega doma«. »Gorici« se ni zdelo vredno odgovoriti na vprašanje, je li res, da hoče klerikalna slovenska stranka izrabiti »Gregorčičev dom«, ki bi moral služiti edino le v šolske namene, za svojo novo tiskarno in za uredništvo svojih listov. Qui tacet, consentit, ta stavek izkaže najbrže tudi v tem slučaju svojo resnico. Mi torej stojimo pred dejstvom: Slovenci so prispevali za »Gregorčičev dom«, za slovenske šole v Gorici, klerikalci bodo pa stabilirali v tem zavodu svojo tiskarno in svoja uredništva. Iz tega se vidi, da klerikalcem ni nič več svetega, celo take institucije kakor je vzgojevališče slovenske mladine v narodno eksponirani Gorici izrabljajo v svoje strankarske namene. Ker govorim že o zlorabi zavodov v klerikalne strankarske namene, naj omenim še »Slovensko sirotišče« v Gorici. Občine prispevajo z manjšimi in večjimi snotami za to sirotišče, v katerem se dosedaj že nahaja ena slovenska sirota, namreč odvetniški koncipijent, dr. Josip Dermastija, sin bogatih starišev iz Vodmata v Ljubljani. Komentar naj si napravi vsak sam. »Gorica« pa ima sedaj zopet priložnost, da pritrdi z molkom mojemu izvajanju. Timeo Danaos et dona ferentes. Bojim se klerikalcev, če tudi ustanavljajo humanitarne zavode, ker se je treba vprašati po njihovem namenu, za katerim tiči vedno stranka. Sedaj bodo mogoče nekaj časa mirovali, ker so spravili že svojo tiskarno in svoje uredništvo pod streho slovenske šole, katera je bila sezidana s slovenskim in ne s klerikalnim denarjem, ker so spravili tudi dr. Dermastjo, hudega agitatorja za klerikalno stranko in »starosto« telovadnega odseka v Gorici, to je generala klerikalne armade, pod streho »Slovenskega sirotišča«.

Galerija v goriškem deželnem zboru je res nekaj posebnega. Lahi razbijajo, piskajo, kričijo ter sekundirajo po večini Venterju. Slišijo se pa tudi lepe besede: m.a., m.a., p... Dio itd. Dvatisočetna kultura! — Galerija dela, kar hoče, ker se je glavni Pajer pobratil z njo. Galerija mu je dobrodošla, zato jo pusti lepo v miru; galerija razume tudi, da ne misli resno, kadar ukaže, da naj se izprazni; zato noče iz dvorane. Galerija pa mu služi tudi v obstrukcijske namene, da se tako lepo trati čas. Nikjer v nobenem parlamentu ne trpijo takih razmer na galeriji, samo v Gorici, kjer pomagajo Lahi na galeriji predsedniku zbora delati obstrukcijo. Naš deželni zbor je unicum na svetu!

O veliki večerji pri bodočem deželnem odborniku Gasserju, pri kateri sta si napivala prošt Faidutti in Andrej Gabršček, govori zadnja »Gorica«. Da so to veliko večerjo skuhali v uredništvu »Gorice«, ni treba posebej povdarjati. Iz te notice se pa opazi 1. kako važnost polagajo slov. kler. na velike večerje in 2. da ne morejo še pozabiti one večerje, ki se ni vršila pri dr. Breclju v proslavo zmage v splošnem volilnem razredu. Po drugi strani pa hočejo natveziti klerikalci svojim bralcem v lepi obliki, kako so poslanci »Slovenskega kluba« in italijanske ljudske stranke v ožjem stiku, da celo večerjajo skupaj. Naj pove raje dr. Gregorčič, kaj je delal v nedeljo, predno je pričela obstrukcija v deželnem zboru, dr. Marani pri njem in sicer dvakrat; v prvo ga ni dobil doma, ker je bil pri maši, pol ure pozneje ga je dobil. Nekateri lahko verneže mislijo sicer, da je prišel dr. Marani plačat dr. Gregorčiču za eno sv. mašo, da bo deželni zbor uspešno deloval ter v vsakem oziru zadovoljil zaupanje volilcev v svoje poslance. Tega pa mi ne verujemo, in ker smo se navzeli apetita »Goričinega« poročevalca, trdimo, da je prišel dr. Marani v nedeljo pred obstrukcijo na »kofe« k dr. Gregorčiču. Tudi dobro teknilo!

Abbasso, for Gabršček vpije laška galerija v deželnem zboru, sinoči pa 2000-glava demonstracija po Gabrščkovim stanovanjem. Lahonski »Corriere« udriha po Gabrščku na najnesramniše načine. Zakaj? — — — Odgovor!!

Zdaj pa drugo vprašanje! Zakaj ne vpijejo: Abbasso Gregorčič, for Berbuč! — Zakaj isti »Corriere« brani Berbuča in se laska Gregorčiču?

In tretje vprašanje:

Kaj dokazujejo ta dejstva? Kdo je sterber slovenstva v Gorici: ljubljenci lahonske zdivjanosti — ali tisti, ki ni varen pred njo svojega življenja?

Goriška slov. mladina priredi v soboto 17. vinotoka prvi društveni ples, odvijajoč z istim svoje običajne plesne vaje, ki se bodo vršile vsako nedeljo in vsak praznik v dvorani »Trgovskega Doma« od 3.—7. ure popoldne. Prva plesna vaja se vrši v nedeljo 25. vinotoka. Društveni ples prične točno ob 8½ zvečer. Svira vojaški orkester. Obleka promenadna. Vstopnina k društvenemu plesu za gospode 1 K 50 vin., za dijake 1 K, dame vstopnine proste. Vstopnina k plesnim vajam: za gospode 60 vin., dijaki in dame 40 vin. Gardedame vstopnine proste. Odbor razpošilja vabila. Kdor bi slučajno ne dobil istega, naj se javi pri odborniku Rado Leonardu v trgovini Konjedič & Zajec v Gosposki ulici.

Zloglasni Čaj. — Iz mesta: »Ko je sinoči drugič godba prihajala mimo hiše g. Draščeka v Stolni ulici, sta bili na oknu gospa Draščekova in njena hčerka. Čej je nosil bandero; zakričal je v okno: Abbasso i ščavi ter je tolkel z bandero po oknu, da ako bi se gospodična ne bila pravočasno odmaknila, bi jo bil zadrl v obraz. — Onkraj ceste je stala c. k. policija ter pustila Čeju proste roke.

Cej je nahrulil v Raštelu nesramno v obraz dva slov. gospoda, ki sta čisto mirno gledala spreved na nekih vratih, z »Abbasso i ščavi«. Drugega Slovence ni bilo poleg, torej je prav namenoma razžalil ta dva.

Gregorčič taji svojo zvezo z laškimi liberalci naprej. Tajil jo bo do smrti, čeprav je vsi vidimo. »Slovenec« je poslal protest proti trditvi o zvezi, potem pa pravi, da obstrukcija zato, da bi zabranil Gabrščku vstop v deželni odbor. Reva! On nima moči zabraniti. Odborniško mesto za Gabr. je čisto neodvisno od Gregorčiča. Gregorčičeva obstrukcija bi bila udušena v jednom dnevu, zato je iskal pomoči pri laških liberalcih. Odpraviti obstrukcijo laških liberalcev, je v rokah naših poslancev; ti morejo dati, kar zahtevajo uni, ne Gregorčič. — Gregorčič jaha na Gabrščku, ker nima nobenega stvarnega razloga za obstrukcijo; drugega ne ve, se pa zaganja v Gabr., ali ne pomaga mu vse nič: obsojen je svetli mož.

Odbor goriške podružnice »društva slov. profesorjev« je sestavljen tako-le: Kličnik predsednik, Gvaz podpredsednik, Ipavec tajnik, Povšič blagajnik, Žilih odbornik.

Izginila je Regina Gutman, soproga tukajšnjega trgovca Adolfa Gutmana v Semeniški ulici. Odsla je iz hiše v noči od 9. na 10. t. m., potem je ni več nazaj. Sumi se, da bi bila šla v smrt v vodo. Regina Gutman ima 44 let ter je boleha že dolgo časa.

Drag špas je bilo včerajšnje umeščenje Bombigevo in zvečerna demonstracija. Pili so razni Lahi cel dan, pri »bajti« so jedli piščance na Bombigev račun, kakor so rekli, demonstrantje zvečer so hoteli biti pa tudi plačani! V znamenju gonje proti Slovincem je bil umeščen Bombig. Še žal jim bo za včerajšnje nesramnosti!

»Evviva i macachi!« — Sinoči je govoril množici podeštāt Bombič z balkona svoje hiše, predno so šli kričat po mestu proti Slovincem. Rekel je, da bo varoval laško Gorico, kakor varuje Lueger Dunaj nemški. Množica je zakričala: Viva Gorizia italiana! Zadej pa močan glas: Evviva i macachi! — Edini pametni vsklik včeraj zvečer. —

»Kmetstvo izobražev. društvo na Vrhopolju pri Vipavi« uljudno vabi k veselici z gledališko predstavo, katero priredi v nedeljo 18. okt. 1908. v dvorani g. Fran Kobalja na Vrhopolju. — Vspored: 1. Petje, poje »Vipavsko pevsko društvo«. 2. »Ne kliči vraga«, šaloigra v enem dejanju. 3. Petje. 4. »Nemški ne znajo«, burka v enem dejanju. Iz prijaznosti sodeluje »Pevsko društvo« iz Vipave. Začetek ob 3. uri pop. Sedeži 1 K, stojišča 40 vin., otroci 20 vin. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Politični pregled.

Na Balkanu. — Turki bojkotirajo avstrijsko blago. Agituje se, da naj občinstvo ne nakupuje avstrijskega blaga ter se ne poslužuje avstrijske pošte. — Ustava za Bosno bo proglašena baje 2. dec. letos. — Črnagora je bojevit. Skupščina se je izrekla za vojno. — Srbska skupščina se ni govorila zadnje besede o vojni. Ni dvoma menda, da se izreče proti vojni. — Kongres evropskih velevladij radi dogodkov na Balkanu se bo vršil najbrže v Rimu.

Razne vesti.

Prvi avstrijski protialkoholni shod. — Dne 12. t. m. se je pričel na Dunaju prvi avstrijski protialkoholni shod. Shodu je častni predsednik notranji minister Bienerth. Pozdrav je govoril dvorni svetnik prof. Weixelbaum. Notranji minister Bienerth naglašja, da se živo zanima za shod, ki se peča z velikimi kulturnimi in narodno-gospodarskimi vprašanji. Prišasti zmernosti in abstinence zasledujejo enake smotre v boju proti nevarnemu in mogočnemu sovražniku ljudske pravdnosti in ljudskega blagostanja. Podpira jih veda. Vlada vsake kulturne države podpira boj proti prevzivanju alkohola, ki škoduje tako posamniku kakor tudi potomcem, ki slabi obrambno moč ljudstva in daje temelje državi in rodbini. Avstro-ogrška vlada pozna važnost gibanja in podpira društva, kakor je tudi že opetovano predložila postavne načrte, ki imajo namen, da omeje pijančevanje. Vlada resno poučuje vprašanje o zavodih za zdravljenje pijancev.

Ljubljanski škof je izdal pastirsko pismo, v katerem obsoja ljublj. izgrede proti Nemcem ter navaja več vzgledov nemškega kavalirstva proti Slovincem. Tako hvali Nemce, da trpe na v neki dunajski cerkvi po eno slovensko pridigo na teden, da se nekateri nemški duhovniki na Westfalskem uče slovenskim rudarjem na ljubo slovenski, da celo o prijaznosti nekega kardinala pripoveduje, ki se je baje v pruskem deželnem zboru potegnili za poznanjske Poljake. — To se bode bralo po vseh kranjskih cerkvah — in bode imelo seveda prav dober uspeh za Nemce na Kranjskem, delovalo bode proti bojkotu.

Zvišanje tarifa na Južni železnici je navzlic ugovorom železniško ministerstvo že odobrilo. Uvede se z novim letom. Južna železnica bo imela od tega zvišanja okroglo 5 milijonov več dohodkov.

Slov. akad. društvo »Slovenija« na Dunaju naznanja, da se vrši I. redni občni zbor 80. tečaja dne 17. t. m. v lokalu »Zum grünen Tor«, VIII. Lerchenfeldstr. 14. Slovenski gostje, društvu naklonjeni, dobrodošli! — Začetek točno ob pol 8. uri zvečer.

Slovensko akad. društvo »Ilirija« v Pragi priredi svojim novovstopivšim članom pozdravni večer v soboto dne 17. t. m. v restavraciji »Pri kupcu« — Praga II. Štěpánská ul. Prijatelji društva dobrodošli gostje.

Morilec vipavskega dekana, na smrt obsojeni I. Pangerc, leži na smrt bolan. Pangerc je jetičen.

V Št. Petru na Krasu, je nagloma umrl trgovec J. Perussi z Reke. Najbrže se je zastrupil.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnije inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Novozidana vila z vrtom se proda. Ista se nahaja v mestu. Brezprazna lega. Jako pripravna za kakega vpokojenca. Naslov pové upravništvo.

Dame, katere imajo pege ali slične madeže po obrazu ali životu; in ki jim je sploh kaj do lepote, naj uporabljajo »Hebol«. To najnovejše sredstvo učinkuje uspešno proti pegam, ter jih odpravi v kratkem času brez truda in nevarnosti. — Pošljite 2 kroni v znakah na naslov: »Romano« post. rest. Ljubljana in dobite pošiljatev z navodilom vred takoj, tajno in poštne prosto.

Službo isče možki v najboljših letih kot zapisovalec šitov, ali kot navaden delavec v kakem skladišču. — Prejme tudi službo priprostega hišnega sluga za vse, občinskega sluga, pismonoša ali kaj drugega. — Naslov pové upravništvo.

Ugodna prilika.

Ker sem si napravil v tovarni električno razsvetljavo, imam na razpolago acetilenski aparat z cirka 35 svetilkami v popolnoma dobrem stanju. Istega prodam po jako nizki ceni.

Reflektantje naj se obrnejo na tovarno **And. Jakl** — Rupa p. Miren.

M. Horvat

klobučar

v Gorici, Gosposka ulica št. 12.

Edina izdelovalnica raznovrstnih čepic
za društva.

Posebnost: čepice za gg. kolesarje.

Velika izber raznovrstnih klobukov.
Cene zmerne blago prve vrste.

Poprava in komisijska
zaloga dvokoles in ši
valnih strojev pri

BATJELU

Gorica

Via Duomo 3-4.

Prodaja tudi na mesečne
obroke.

Geniki franko.

Stara dvokolesa se emajlirajo po cen
z ognjem.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Gorca Franc. Glas. št. 2.

Filijalka v Dornbergu.

Sprejema naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, za nove
maše in godove, kolače za bir
mance, poroke itd. Vsa naročila
izvršuje točno in natančno po želji
naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke,
fino pecivo, fina vina in likerje
po zmernih cenah.

Za velike noč priporoča goriške
pince, potlice itd.

Anton Kuštrin

trgovec z jedilnim blagom

v Gorici, Gosposka ulica št. 25.

priporoča slav. občinstvu v mestu in
na deželi svojo trgovino jedilnega in
kolonijalnega blaga na debelo in drobno.
Vse blago je prve vrste, cene nizke,
postrežba točna in solidna. Blago se
pošilja po pošti in železnici, v mestu
pa na dom ako želé gg. odjemalci.

Zahvala.

O priliki nenadomestne izgube našega preljubega
očeta, brata, svaka in tasta gospoda

Andreja Mašera,

trgovca in posestnika iz Kobarida

zahvaljujemo tem potom vse svoje sorodnike, prijatelje in
znance za obilo udeležbo pri pogrebu v Gorici in v Ko
baridu, ter za izkazana nam sožalja. Zlasti se zahvalju
jemo darovalcem krasnih vencev, preč. duhovščini, gg.
uradnikom, posojilnici in županstvu v Kobaridu.

V KOBARIDU, dne 12. oktobra 1908.

Žalujoči ostali.

**Slovenci, kupujte užigalice v korist
družbi sv. Cirila in Metoda!**

Izgotovljeno pohištvo lastnega izdelka

priprosto in fino.

A. Černigoj, mizarska delavnica

Gorica, Tržaska ulica št. 18.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga s neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici je z ozirom na
premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni
seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po
2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi
na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradne
1/2% prispevka v posebno rezervno za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4%,
večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Delaži so dvojni; opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznaila v časopisih »Soča« in »Primorec«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil,
naj se oglasi v zadrugi uradu v »Trgovskem domu«.

Načelstvo in nadzorstvo.

Čisti le z

GLOBUS

čistilnim ekstraktom.

Išče se

spretnega, najsolidnejšega in zaupljivega

strojnika (mašinista)

za novo, najmodernejšo lokomobil-Wolf-
sistem mašino.

Dotični mora biti istočasno dober
mekanik za razne druge v tovarni se
nahajajoče stroje. — Služba se lahko
nastopi s 1. novembrom. — Plača po
dogovoru.

Reflektantje naj se obrnejo na
tvrdko **And. Jakl**, Rupa, p. Miren.

Uzorna mlekar

v Solinu

sprejme dva človeka

ali pa omožen par,

ki bi znala opravljati živino in molzti
krave. Pogoji jako dobri. Oni, ki imajo
dobra spričevala imajo prednost. —
Ponudbe je pošiljati na g. Josipa
Šperca, lastnika »Uzorne mlekarne«
v Solju, Dalmacija.

Mala vila

nova, visoko pritlična,

obstoječa iz 4 sob, kuhinje, kleti, dr
varnice in z lepim sadnim vrtom se
proda radi odpočitovanja iz Gorice iz proste
roke. V kuhinji je napeljan vodovod.
Več se izve: ulica Št. Petra št. 7 Gorica.

Odlikovana pekarija in sladničarna

Karol Draščik

v Gorici na Koru v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfi
nejega peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, odlikovane velikonočne
pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje
na drobno ali v originalnih butelkah
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogo
brojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.

Dobrodoča gostilna na deželi

išče

pridno natakario,

ki bi prevzela na račun vino
in pivo. Zasluzek dober. —
Prednost imajo take, ki znajo
malo nemško.

Naslov pové upravništvo.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče npraberškega in drobnega
blaga ter tkanja, preje 1/2 otilj.

POTREBSČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBSČINE

za krojaše in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni venci. — Mašne
knjižice.

Višna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjavo, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 35-9

Prva goriška tovarna

umetnih ognjev

s strojnim obratom izdeluje: rakete,
bengalične ognje, rimske sveče,
kola itd. itd.

Posebnost: papirnati topiči.

Nadalje priporoča: jubilejne transpa
rente v velikosti cm 120 x 200 s
podobo cesarjevo in v velikosti cm
100 x 150 z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica, tekalšče Frana Jos. 34.

Iz prijaznosti se sprejemajo naro
čila tudi v kavarai »Dogana« tik
sodnijske palače.